

למה אני אוהב את האיש ומורשתו

יגאל בצר חוקר ומתעד את "מורשת מחולות-העם והמחול לבמה בישראל"

יונתן הצעיר מתועד בסרטונים רבים, בשחור לבן עם ניגוד חד (קונטרסטי) מאד. הוא מרקד על הבמה, כנער אחוז תזזית, חסר מנוח ומעורר את רקדניו לרקוד ולעשות כמוהו. אני, כאדם מן הישוב, ללא תואר בתיאטרון, יכול להבין וליהנות ממופעי להקת כרמון בשל היותם הצגת תיאטרון-מחול איכותית.

לפני הרבה שנים, הייתי צעיר יותר והשתייכתי לגרעין נח"ל, בין היתר כאקורדיוניסט. באמתחתי קילומטרים רבים של ריקוד ונגינת ריקודים אלמותיים, כגון: "הרועה הקטנה", "אל תירא", "שיבולת בשדה", ועוד...

כשוחר של שפת האומנות והמחול, אני נוהג לחזות, שוב ושוב, ביצירות הפלא ה"כרמוניות" ובכל פעם

ל א רקדתי בלהקת כרמון, אבל... הקשר שלי עם **יונתן כרמון** הוא חיבה רגשית. כבר חמש שנים אני שקוע בהנאה במחקר ותייעוד של "מורשת מחולות העם והמחול לבמה בישראל".

רבות נכתב על יונתן, בעיקר בעבודות מחקר וספרים של "אנשי עדות". כמעט בכלם יש הצבעה על הרקדן, הכוריאוגרף והבמאי העילאי, יונתן. תמונות וסרטים קיימים די בשפע ומתעדים אותו ואת להקותיו בעבר וגם להקות מובחרות המופיעות בריקודי מורשת שלו.

אני חש בחסך אישי-מחולי-תרבותי בכל הקשור לכרמון, חסך שאותו אני מתאמץ למלא ע"י שיחות מתועדות עם תלמידיו, ממשיכי דרכו ואחרים שנמנו על החוג החברתי שלו. אט אט אני רוכש לי קטעי תצריף (פאזל) המשלימים את התמונה הכוללת של יונתן ותרומתו לתרבות המחול בישראל.

**סיפורי כרמון
בשפת המחול
לבמה מתארים
בקסם רב
את אהבתו
לעולם הטבע
הארץ-ישראלי,
והמחשת נופי
הארץ ואנשיה,
על ידי "סיפורי
מחול".**

להקת כרמון - שירו השיר

להקת
כרמון -
שירו
השיר

סיפורי כרמון בשפת המחול לבמה מתארים בקסם רב את אהבתו לעולם הטבע הארץ-ישראלי, והמחשת נופי הארץ ואנשיה, על ידי "סיפורי מחול".

תם ולא נשלם, **יונתן כרמון**, תהי מנוחתו עדן, שוכן לו במרומים אבל כאן, בחיינו, ראוי כי נפיץ ונטמיע בציבור, על כל גווניו וגילאיו, את "שפת המחול הכרמונית", ולהחשיבה כ"מחול קלאסי".

בשבילי יונתן עדיין כאן, הוא לא הולך מאיתנו והיצירות הקסומות שלו - **"רפסודיה"**, **"ארבע העונות"**, **"רחביה"**, **"הרועה הקטנה"**, **"אל תירא"** ורבות אחרות, יהפכו לשפת המונים.

מוקסם מפרטים חדשים בעלילה, בהם לא הבחנתי בצפייה הקודמת ואין הדבר נובע ... מבעיות בזיכרוני.

התמקדותי בתמונות דוממות מתוך סרטוני מחולות כרמון, מאפשרת לי להבחין בשפת הגוף של הרקדנים ובעיקר של יונתן ובמימיקה הקסומה שלו, אשר יחדיו מהווים סיפור מחולי-דרמטי.

במחולות שיונתן יצר אני מבחין בדפוס קבוע של "התחלה, אמצע וסוף" כאשר ההתחלה באורך של כארבע עד שבע דקות, מתחיל סיפור דרמטי ולאחר הקדמה זו מתחיל המחול עצמו עד לסיימו, כולל סיום הדרמה ו"סגירת העלילה".

יונתן כרמון:

"הקהל מגיע ליהנות ולא לראות שאתם מזיעים ומתאמצים... הכל צריך להיראות קל".